

PIENI MATKAKERTOMUS UCPA:N SKI PASSION -HIIHTOLEIRILTÄ CHAMONIXISTA, JOULU 2008

Kun tiedustelin joulunajan hiihtoaktiviteettimahdollisuuksia alpeilla, sain Henniltä Pamplermoussesta paljon taustatietoa itselleni vielä tuntemattomasta UCPA:sta.

Chamonix paikkana oli kyllä tuttu, hieman arvelutti tietysti joulunajan lumitilanne sekä koko UCPA:n konsepti: voiko näin halvalla saada hyvää?

Kun ei muutakaan tekemistä ollut tiedossa, ja edellisvuoden 2 viikkoa jatkunut vesisade ja pimeys raastoi mieltä, päätin lähteä. Lennot Geneveen (n. 300 eur), josta bussikuljetus Chamonixin juna-asemalle (55 eur meno-paluu), ja matkaan.

Kolme päivää ennen saapumista oli laaksoon ja vuorille pudonnut toista metriä uutta lunta. Kaikki laitteet auki! Saavuttuani etsin heti UCPA:n keskuksen, joka löytyi helposti aivan keskustasta, vain n 500m asemalta, ja painuin suoraan mäkeen. Läheisin Brévent oli kätevin vaihtoehto, koska hissi sinne lähtee kylästä. Yleensä Chamonixissa ajellaan paljon bussilla, muut hiihtoalueet ovat 10-20 min bussimatkan päässä. Olin siis lähtenyt Helsingistä aamulla klo 8:n lennolla ja klo 14 olin jo rinteessä, kirkkaassa auringonpaisteessa. Tätä kummaa valoilmiota en ollut nähnytkaan kolmeen viikkoon. Chamonixin suuri etu - huippurinteiden lisäksi - on sijainti lähellä Geneveä.

Ajallisesti Tahkon etäisyydellä Helsingistä -jos kaikki menee hyvin. Hieman säälitti kuunnella ranskalaisten junamatkakokemuksia - 17 tuntia Lillestä, 7 tuntia Lyonista!!

Kauden ensimmäisten lumikosketusten jälkeen siis tutkimaan tarkemmin UCPA:n keskusta, jossa ehdin päivällä vain vaihtaa vaatteet, kuitata hissilipun sekä tehdä itsearvion hiihtotaidostani. Keskus on suuri talo kolmen korttelin päässä keskustasta, kellarissa suksivarasto ja kuivatushuone sekä discon tapainen vapaa-ajan tila, baari,

biljardihuone, iso ruokasali ja 4 tai 5 kerrosta majoitustiloja. Itse pääsin - tai jouduin - 6 hengen huoneeseen ranskalaisten nuorten miesten seuraan yläpunkalle. Huone oli kyllä tilava, mutta suihkun ja pukeutumisen kanssa piti hieman järjestellä. Jokaiselle oli varattu pieni armeijatyylinen kaappi jonka saa lukkoon (tuo oma munalukko) mutta seinänvierustoille ja sänkyjen alle joutui sijoittamaan laukkuja. Kuuden sakkimme oli hyväkäyttöksinen, mitään ongelmia ei syntynyt, paitsi yksi pahanlaatuinen kuorsaaja joukossa oli (en vieläkään tiedä kuka se oli). Suihku ja pesutila oli huoneessa, WC:t käytävällä.

Suksivarastosta löytyi suksea ja monoa kaikissa mitoissa, ehkä enemmänkin cross-ride / fun / semi-offari suksea. Kelpaa varmasti ellei ole liian tarkka kamoista. Omat monot ovat kyllä aina iso mukavuustekijä. Itse otin upouudet ja ärhäkät Atomiccini mukaan, kun näin netistä lumitilanteen. En kadu valintaani, vaikka jäljempänä sattuihin pikku vastoinkäyminen.

Ensimmäisenä aamuna oli rendez-vous klo 8:30 ryhmissä joihin meidät oli jaettu itsearviontien perusteella. Ryhmiä oli yhteensä 7, alkaen vasta-alkajista. Ennen lähtöä oli kuitenkin aamupalan syömisen ohessa valmistettava eväspatongit ja salaattit reppuun pakattavaksi. Ensimmäinen opetuspäivä käynnistyi Bréventin aurinkoisella alueella.

Puoliltapäivin siliteltiin hieman tasoeroja ryhmissä, pääsääntöisesti alaspäin korjaten totuuteen nähden liian polleita itsearvioinnin tuloksia. Ryhmässämme oli 11 hiihtäjää, joista noin puolet Ranskasta, yksi auzzi, yksi uusiseelantilainen, yksi skotti sekä belgialaispari. Ikäjakauma painottui 35-40 v välille, porukan nestorit olivat belgialaiset (vajaa 5-kymppisiä). Opettaja oli nuori ranskalaiskaveri, pätevä hiihdonopettaja mutta vähemmän pätevä englannin kielessä. Ranskantaitoisena jouduin tulkiksi kaukomaalaisille lopuksi viikkoa.

Alkukauden lumikasteesta sai jalat kipeiksi jo puoli neljään mennessä, ja palasimme kylään kaikkemme mokomalle nyppylälle antaneina. Toisena päivänä hiihrettiin jälleen auringossa, Le Domaine de Balmen alueella, jossa rinteet ovat leveitä ja helpohkoja.

Jouluaattona oli vapaata ja osa porukasta lähti ihaillemaan maisemia Aiguille du Midille. Lähtipä joku Vallée Blanches retkelle. Olosuhteista sai hieman ristiriitaista tietoa. Eräs opas sanoi että näin alkutalvesta reittivaihtoehdot ovat vähissä, eikä kokemus ole lähellekään sitä mitä se voisi parhimmillaan olla. Palvelua myyvän opasfirman toimistossa taas sanottiin että olosuhteet ovat mitä mainioimmat. Joka tapauksessa ilma oli aurinkoinen ja tyyni, joten lähdin skottimiehen kanssa 15 min bussimatkan päähän Grands Montetsiin, paikkaan jonka sanotaan olevan Euroopan parhaita hiihtoalueita. Ei siksi että se olisi suurin, vaan siksi että rinteet ovat monipuolisia keskivaikeista vaikeisiin, ja loputtomia vaihtoehtoisia offarireittejä löytyy (jos vaan lunta on tarpeeksi). Grands Montets'n alue katsoo pohjoiseen joten paikka on lumivarma pitkälle kevääseen ja lumi pysyy kevyenä pakkaslumena.

Joulupäivän aamuna menimme uudelleen Grands Montetsiin ryhmän kanssa, päivällä tuli jonkin verran pilvisyyttä joka tuntui kylmyytenä sekä ajoittain huonona näkyvyytenä. Iltapäiväksi kirkastui taas, ja kylmyys vaihtui pieneksi hieksi jumpatessamme jyrkässä kumpareikossa. Joulullaan ateria huipentui pienessä ryhmässämme australialaiseen korttipeliin jossa jokaisen kierroksen hävinnyt / hävinneet juovat siemauksen. Koko pelin kliimaksi on häviäjän selville saaminen. Häviäjä on se joka nostaa neljännen kuninkaan ja hänen osansa on kumota keskellä pöytää oleva pääpalkinto, triplapaukku kirkasta. Hävisin kaksi peliä peräjälkeen. Ilta jatkuikin sitten lupsakasti, ohjelmassa oli Soirée Karaoke. Villitsin kaikki australialaiset esiintymällä kuin Bon Scott konsanaan. (AC/DC on heille sydämen asia)

Tapanina oli niin kova tuuli että Balme oli ainoana paikkana auki. Aurinko paistoi taas täydeltä mutta 5 pakkasastetta yhdistettynä kovaan tuuleen toi mieleen Pohjolan olosuhteet. Tuulettuipa ainakin koko ruumis ja mieli...

Viimeisenä opetuspäivänä, perjantaina oli tuulen kasaamasta lumesta muodostunut hieman pehmeää lunta, ja harjoittelimme laskua pehmeässä lumessa. Vastasin viikon ensimmäisistäni, ja varmasti koko porukan komeimmista lipoista. Opettaja laski ensin reipasta vauhtia pienen harjanteen päälle, huudellen taakse päin "Attention, doucement!", varoittaen pienestä notkelmasta. Tulin perässä, itsekin ihan reippaasti laskien, samaan notkelmaan. Liian etukenossa kaiketi, sillä äkkiä kuului kaksi yhtäaikaista napsahdusta takasiteistä. Sukseni jäivät kauniisti rinnakkain notkoon ja itse jatkoin matkaa kuin keihäs. Tuiskahdin naamalleni pehmeään lumeen, kädet sivuilla ja jalkapohjat kohti taivasta. Technical merit: 0, artistic impression: 6 !

Lauantaina oli vielä aamupäivä aikaa hiihtää. Pieni ryppy muuten loistavaan keikkaan tuli aamulla kun uusia suksiani ei löytynyt enää mistään. Suksihuone on periaatteessa lukittu tila, mutta uudet sukseni vuokralautojen seassa olivat ilmeisesti vaikeat vastustaa... Vakuutus on aina hyvä olla, näin tälläkin kertaa.

Könysin siis aamupäivän lainalautoilla, yöpakkasen kovettamia rinteitä jotka jäivät odottelemaan iltapäivän pehmentävää lämpöä. Jäljellä enää lounas, hissilipun palautus, huoneen imurointi, roskien vienti ja lakanoiden palautus ennen kapuamista bussiin kohti Geneveä.

Kaiken kaikkiaan hiihtoa koko rahalla, joka päivä klo 9-16 rinteessä, mainioissa olosuhteissa. Kylänä Chamonix ei ole minusta erityisen kaunis, enemmänkin hiihtäjien majoittautumispaikka. Baarielämäkin on kohtuurohallista, tosin joulun aikaan paikka oli muutenkin puolityhjä eikä esimerkiksi hissijonoja ollut lainkaan.

Majoitus oli ehkä vaatimatonta, mutta toimiva ja siisti. Ruoka erinomaista, järjestelyt ensiluokkaiset. Keskuksesta löytyi jopa aito suomalainen sauna, joka saavuttikin suuren suosion. Riski ruotsalaisista on ilmeinen, sillä lähtiessäni kohti asemaa pihaan pysähtyi valtava kaksikerroksinen bussi, peräkärry perässä suoraan Tukholmasta. Lastina nelisenkymmentä reipasta ruotsalaista laskijaa, tulossa viettämään vuodenvaihdetta UCPA:n leirille. Parasta omassa ryhmässäni oli ehkä se että mitään klikkejä ei muodostunut vaan ihmiset tutustuivat uusiin ihmisiin eri puolilta maailmaa.

Suosittelen erityisesti yksinlähtijöille, viikon yksikseen hiihteleminen kun ei ainakaan minua ajatuksena viehätä. Englannilla tulee toimeen Chamonixissa varsin hyvin. Ranskantaito ei ole välttämätön, vaikka se olikin itselleni suuri etu.

Terveisin,
Janne 38 v Suomesta

Suomessa UCPAn edustus on Ranskaan erikoistuneella Pamplemousse oy:llä.
Kysy lisää matkat@pamplemousse.fi tai 09-455 11 21